

[Christmas Møller.]

en henholdende Politik i den Henseende — og dette kan jeg forstaa, Regeringen maa gøre —, og naar den endvidere siger, næsten som et magisk Ord, Ottawa-Konferencen — jeg er nu ikke saa forfærdelig sikker paa, at Ottawa-Konferencen faar et saadant Resultat, at vi til den Tid er naaet til Vejs Ende, tværtimod har man vel Lov til at frygte, at *det* fører Ottawa-Konferencen ikke til, men nu gaar jeg ind paa den højtærede Udenrigsministers Synspunkt, som er dette, at Ottawa-Konferencen maa vi oppebie —, ja, saa er Betragtningen naturligvis den, at man, efter at England har ført sine Forhandlinger med Dominions og med Kolonierne, kan faa en Forhandling.

Dette er Betragtningen. Men saa spørger jeg Udenrigsministeren, om det saa ikke vil være rigtigt at møde til denne Forhandling saaledes, at man snarest muligt kan handle, ikke hæmmet af Handelstraktater, men saa fri af de nuværende Handels-traktater og Mestbegunstigelsessystemer som overhovedet muligt. Jeg kan ikke se rettere end, at selve den højtærede Udenrigsministers og Regeringens egen Politik; uanset, hvad man mener om Toldforanstaltninger — og derom gør sig naturligvis forskellige Synspunkter gældende —, med matematisk Nøjagtighed maa føre Regeringen til overfor Handelstraktaterne at stille sig paa samme Standpunkt som de Konservative.

Det er efter vor Opfattelse klart, at vi maa over til friere Forhold paa hele Valutapolitikens Omraade, men det er givet, at saaledes som de økonomiske Forhold er i Verden, og saaledes som Magtforholdene ligger, er det en saare vigtig Op-gave for os med de Midler, der staar til vor Raadighed, at søge at holde vor Valuta paa et højt og hæderligt Stade. Dette kan man efter vor Opfattelse gøre med det nuværende System, men meget, meget bedre paa anden Maade. Vi vil langt foretrække, og før eller senere, efter mit Skøn hurtigt, maa man over til, at den naturlige Maade at regulere Indførselen af Varer her til Landet paa, Toldpolitikken, ogsaa tages i Brug, og at man derefter sørger for, at der kan føres en Kronopolitik, som svarer til den Linie, der i det store og hele har været fulgt, saaledes at vi bevæger os i Sterling-omraadet, maaske ikke med den udprægede Stivhed, som man til Dato har set, men at vi bevæger os i dette Omraade enten ved det ene eller det andet Middel.

Det maa være Maalet i den Tid, hvor

det ogsaa efter vor Opfattelse er nødvendigt at se Tiden noget an, og hvor der derfor som den anden Halvdel til den Politik, der skal føres, til Valutapolitikken maa kædes en Række Foranstaltninger overfor et Erhvervsliv, som er i meget stor Nød. Jeg skal ikke komme dybt ind paa dette ved denne Lejlighed, men kun sige til Regeringen og til de andre Partier, at samtidig med, at man gennemfører en Valutaordning nogle Maaneder, maaske 5 Maaneder frem i Tiden — en Ordning, som maa have det Afviklingens Præg, som jeg pegede paa, og hvor maaske derfor ogsaa en kortere Tid kan være rimelig —, maa der gennemføres en Politik og gøres et Stykke Arbejde med Hensyn til selve Krisen, som giver Landbruget den Krisehjælp, Landbruget med Rette kan mene er stillet det i Udsigt, som giver Landbruget en klækkelig Nedsættelse i den faste Ejendomsbeskatning, som giver Landbruget — efter vor Opfattelse gennem Toldpolitikken — Mulighed for at have Markedet herhjemme alene og ikke, saaledes som vi har set det ogsaa i de første Maaneder af 1932, udsætter det for en Konkurrence, som har været fuldkommen urimelig, og en Politik, som giver Landbruget — maaske i beskeden Omfang, men derom kan der forhandles — en Moratorieordning, saaledes at det truende Tvangsauktionssværd tages fra Landbrugernes Hoveder for den først kommende Tid.

Samtidig hermed maa der gennemføres Foranstaltninger ogsaa overfor andre Erhverv — jeg nævner Fiskerierhvervet —, og der maa naturligvis ogsaa gennemføres betydningsfulde Hjælpeforanstaltninger overfor de arbejdsløse, som maaske haardere end andre har mærket Krisen siden 1930. Vi ønsker ikke, at dette skal ses alene som en Indrømmelse til anderledestænkende, vi erkender selv, at der paa dette Omraade maa udføres positiv Gerning.

Den Byrde, som dette Arbejde og denne Gerning maa medføre, maa lægges paa Betolkningen saa let og smertefrit som muligt. Tiden med dens hastige Nedgang i Indtægterne er ikke til voldsom ny direkte Beskatning, man maa ind paa den indirekte Beskatnings Omraade, saaledes som vi har krævet.

Jeg har gennem disse Betragtninger for det høje Folketing og for Regeringen optrukket vore principielle Synspunkter med Hensyn til, hvorledes vi ønsker det kommende Arbejde udført. Vi er naturligvis villige til at gaa ind i en Forhandling med de andre Partier om Valutaloven og den sig dertil knyttende Kriselovgivning, og vi er